

פרוטוקול מס' 157

מישיבת ועדת הכספים, ביום ב', כז' בחשוון תשי"ט
10.11.1958 בשעה 1045

בכחן:

היו"ר י. גורי	י. בדר
א. בהיר	א. אפרתי
א. הרצפלד	א. חזני
א. כהן	א. קלמנ
ק. כהנא	ז. צור
נ. לויין	ש. קלמר
י. ספיר	י. קרגמן
ש. דיין	

מוזמנים:

שר האוצר ל. אשכול
 גזבר הסוכנות ד. יוסף
 מר טנה - ראש אגף השיכון, משרד העבודה
 ש. אמיר - דובר האוצר
 ד"ר קטרון - משרד הכשפים
 ש. בזק - מזכיר הועדה

סדר היום:

- 1) ועדת-משנה לעניני הכשרות במתקני "אל על"
- 2) סיכום הדיון בשאלת מימון הקליטה
- 3) השתתפות הממשלה בתקציבי האוניברסיטה העברית, הטכניון והאוניברסיטה בר-אילן.
- 4) חוק לעידוד החסכון (ערבות למלוות והנחות מס-הכנסה), תשט"ז-1956 - פטור ממס הכנסה - איגרות חוב של החברה להשקעות של בנק לאומי לישראל בע"מ.

- - - -

1) ועדת-משנה לעניני הכשרות במתקני "אל על"

מ. קלמר: קבלתי מכתב מהרב אפרתי, המבקש להפעיל את ועדת-המשנה שהקימונו בשעתו. סימן שהענינים אינם כשורה. אבקש, איפוא, להפעיל את הועדה.

2) סיכום הדיון בשאלת מימון הקליטה

היו"ר י. גורי: לאחר שהעליתי הצעת סיכום בכתב, נתבקשתי לדחות את הסיכום להיום, כדי לאפשר לחברי הועדה לשמוע את ב"כ הסוכנות. הסוכנות נענתה ברצון ויושב אתנו חבר הנהלת הסוכנות וגזברה, ד. יוסף.

(קורא את הצעת הסיכום).

י. ספיר: השאלה לא הועלתה ע"י הסוכנות, עד כמה שידוע לי. אני שואל אם הסוכנות רואה עצמה אחראית לעליה וקליטתה, או שהיא מופיעה רק כנתבע חלקי בשעה שמתעוררת שאלה, ובאים ואוטררים גם אתם. שאלתי היא, אין אנחנו צריכים לדאוג את מבנה תקציב הסוכנות בענינים אלה, ובאופן מקביל את תקציב הממשלה, ויש לי כמה תהיות על המבנה הזה.

היו"ר י. גורי: באופן לגיטימי פורמאלי, שאלה כזו יכולה להיות מכוונת למוסד לתיאום הקיים למטרה זו.

י. ספיר: האם במוסד לתיאום נקבעו כבר קוי הפעולה? מה מצב החשבון בין הסוכנות ובין המכשלה לאור התכניות המוסכמות או הלא-מוסכמות? האם הסוכנות קובעת בתוך מוסד התיאום את היקף השיכונים או סוג השיכונים, האם היא נשאלת אם יש שינוי בתוך התכנית הזאת, במידה והיא שותף לאור המוסכם במוסד לתיאום? מה הובא בחשבון בתכנית הסוכנות לגבי עליה - איזה מסדים ואיך הסוכנות ביצעה את חלקה היא בקשר עם התכנית הזאת של תקציבה היא. פה מופיעה הסוכנות בנושא של האמיסיה הזאת, והיא למעשה תצטרך להחזיר את הכסף. היש כבר לסוכנות איזו תכנית מוסכמת או לא-מוסכמת עם המכשלה ביחס לשימוש בכסף זה?

מ. קלמר: קראנו בעתונות על חלוקי-דעות בין גזבר הסוכנות ושר האוצר.

ש. דיין: מה חלקה של ההתיישבות בתכניות הבנין?

ד. יוסף: אין חילוקי דעות בין גזבר הסוכנות לשר האוצר. כל אחד מאתנו חושב ומביע את דעתו ואני שמח לציין שהיחסים בינינו הם טובים ולמה שפורסם בעתונות לא היה יסוד. בשיחה בינינו בבירור רישון הביע כל אחד את מחשבותיו; לא היו וכוחים והסכמנו שאביא את הענין לפני הנהלת הסוכנות. הנהלת הסוכנות החליטה להקים ועדת ארבעה חברים וישבנו עם שר האוצר ובאנו אתמול לסיכום סופי ולהבנה גמורה, ללא ריב וללא ויכוחים.

אשר לשאלה אם יש תכנית מוסכמת על השימוש בכסף - יש הסכם מוסכם על השימוש. סוכם בין ועדת הסוכנות ושר האוצר שמחצית הסכום של האמיסיה של 20 המיליונים תלך לצרכי הסעת העולים (הוצאות העליה והקליטה הראשונה של מחלקת הקליטה, חלק קטן לעלית הנוער והתיישבות ראשונה וקליטה ראשונה בהתיישבות לגבי מספר המשפחות שיופנו להתיישבות); וחלק שני ילך לשיכון. סכמנו כי הסוכנות תהיה הנושא של כל האמיסיה הזאת ולא המכשלה.

הכוונה היא שתהיה פניה לציבור הרחב, על יסוד של התנדבות מטעם הציבור לעזור לעליה וקליטתה ושיכונה. נקים מועצה ציבורית גדולה שתהיה נושאת עול-הפניה לציבור. הפניה תהיה על בסיס של הלואה לסוכנות אשר תוחזר במשך הזמן. לא עבדנו כל הפרטים. רק הבוקר הטלתי על ועדה קטנה, בהשתתפות אנשי האוצר והסוכנות, לעבד הפרטים. ההלואה תהיה לתקופה של מספר שנים, והכוונה שבמקור רבית יהיו פרטים, ההלואה תהיה בהצמדה. לא ברור לנו אם יהיה צורך לבקש את ערבות הממשלה, אם כי שר האוצר אמר שאם יהיה נחוץ הדבר הוא מוכן להסדיר זאת. הכוונה שיעשה מאמץ מרוכז להשיג כסף זה מהציבור הרחב מכל החוגים, ולהשתמש בו כפי שציינתי.

מצב החשבון בין הסוכנות לבין המכשלה: עד כמה שאני זוכר, כל הסכומים שהופיע בתקציב הפיתוח של המכשלה, שהסוכנות נושאת בעול סכומים מסויימים - אני חושב שהיא קבלה על עצמה כל הסכומים ששר האוצר רצה שתקבל על עצמה, לפי התקציב שאושר בכנסת. היה אמנם ויכוח על סכום מסויים, אבל גם לגבי סכום זה הענין שעומד לבירור עדיין בינינו הוא משך הזמן שבו הסוכנות תשלם את הכסף אבל לא עצם הענין.

אשר לשאלה, אם הסוכנות קובעת הרכב השיכונים וכו' - יש שיתוף פעולה מלא בין מחלקת הקליטה של הסוכנות לבין אגף השיכון של משרד העבודה. יש ועדה משותפת ובענינים אלה בדרך כלל מקבלים החלטה ביחד. יש שיקול עניני ובאים להחלטה כל כמה חדשים, ולאור המציאות, האפשרויות, הצרכים והיכולת לבצע את העבודה. אני חייב להגיד שהממשלה אינה מחויבת לשאול מהסוכנות כל דבר שהיא רוצה לעשות, וכן להיפך. אבל אני חושב שבדרך כלל בענינים המשותפים הסוכנות יודעת, ולא אסתיר מכם כי הסוכנות תשמח לשמוע שהממשלה רוצה לעשות יותר בענין מסויים.

י. ספיר: מה התחומים המיוחדים לסוכנות ומה התחומים המשותפים עם המכשלה?

ד. יוסף: הוצאות הבאת העולים ארצה נופלות בדרך כלל אך ורק על הסוכנות. טיפול בקליטה הראשונה (אולפנים, עזרה בהלואות קונסטרוקטיביות ראשונות וכו') - בדרך כלל האחראיות על הקליטה הראשונה היא על הסוכנות. עלית הנוער, טיפול

בנערים - בדרך כלל זה על הסוכנות. יש מרכזי נוער שלפעמים גם גורמים אחרים כשתתפים בהם, ויש גם השתתפות מטעם משרד העבודה בענין הנחלת מקצוע גם כאן, עיקר המעמסה על הסוכנות. בשטח ההתיישבות העבודה מבוצעת ע"י מחלקת ההתיישבות של הסוכנות, הנותנת את כל הכסף, שחלק ממנו היא מקבלת בהלוואות מתקציב הפיתוח. השנה זה היה חלק הארי של הכסף; עד השנה זה היה סכום ניכר, אבל לא חלק הארי, והיא מקבלת עליה אחריות להחזיר הכסף לממשלה. משרד החקלאות מצידו גם כן עושה דברים מסוימים למען ההתיישבות, אבל העבודה מבוצעת ע"י מחלקת ההתיישבות של הסוכנות, שכללה השנה 80 מיליון ל"י מתקציבה להתיישבות, שמזה למעשה מחצית נתקבלה מהממשלה כהלוואה (באופן פורמאלי, 50 מיליון ל"י).

בענין השיכון העבודה מבוצעת בדרך כלל ע"י משרד העבודה, אבל המחלקה הטכנית של הסוכנות מפקחת על העבודה ואחראית לה מבחינת עריכת חוזים וכו'. כאן עיקר העבודה מבוצעת ע"י משרד העבודה. הכסף בא משני מקורות - גם הממשלה וגם הסוכנות, והיחס משתנה משנה לשנה. השנה יוצא שהממשלה תישא בחלק הארי של צרכי השיכון. ברור כשמש שכאשר המדובר בשיכון, אינך יכול לחכות עד שיבוא העולה ולשאול אותו לאן הוא רוצה ללכת ואחר-כך להתחיל לבנות. צריך להכין בתים, ומתוך הנסיון ידוע שאחוז מסויים של עולים הולך להתיישבות. חלק מהם אחר כך עוזב וחלק נשאר. אם חלק עוזב נשארים בתים ריקים, ולעתים אין אפשרות למלא אותם כי ייתכן שבאניה שהגיעה אין אנשים שרוצים ללכת לקיבוץ או למושב, או בא מישהו ורוצה ללכת לזרם אחר.

אזי, אם יש כמה מאות בתים ריקים, לאור המספר הגדול של בתים שנחוצים, אין זה מספר ניכר. יש גם קשיים אישיים, והבחורים של מחלקת הקליטה של הסוכנות רובם מלאכים. צריך להכיר את העם היהודי מכל הארצות שבא הנה כדי לדעת איזה יסורים הם סובלים עד שמסתדרים עם כולם. יותר מ-60% של האנשים שסדרנו במקומות היינו צריכים אחר כך להעביר למקומות אחרים, ויש אלפי סיבות לכך - רפואיות, מקצועיות וכו', אבל מוכרחים להתחשב בהן וזה עולה בכסף ונעמל.

ממדי העלייה: האמת היא שאף אחד אינו יכול לדעת. הייתי באירופה לפני שבועיים ובררתי את העניינים באופן ישיר עם האנשים היושבים במקום ויודעים בדיוק. מה שאני יכול להגיד, שכאשר הסוכנות קבעה את המספר של כ-16 אלף עולים נוספים במשך מחצית השנה התקציבית, זה לא היה מספר מצוץ מהאצבע. זה היה מספר זהיר של מה שנאמר לנו על קצב העבודה אצלם. הרי זה אינו תלוי בנו. ברומניה רשומים כיום 60 אלף נפש לעלייה וההרשמה הולכת בקצב מהיר. אילו הדבר היה תלוי בנו היינו מקבלים 8-7 אלפים נפש לחודש, אבל זה תלוי בעבודה של המשרדים הרומניים. אם הם יחליטו מחר שרוצים כי יצאו פי 2 יושיבו עוד פקידים ויצאו פי 2, ואנחנו לא נוכל ולא נעזי להגיד להם מלה. לכן מספר זה הוא מספר שחשבנו אותו, אבל אני מודיע לכם שבאותו אופן זה יכול להיות 16 אלף ו-32 אלף, ואל תבואו אחר-כך בטענות מדוע לא ידענו להעריך. הערכנו על יסוד קצב העבודה שלהם, כפי שהוא כיום.

היו"ר י. גורי: ברצוני לקבל בברכה את ד"ר קטרון, שחזר מחו"ל.

שר האוצר ל. אשכול: כמה הערות קצרות לשאלות שנשאלו. כמה פעמים אמרתי פה שהמצב מדאיג - כלומר המצב בינינו ובין העם היהודי וב"כ הסוכנות היהודית, ביחס להתנדבותו בקליטת העלייה. הייתי מתאר שתי חפירות הגבה במאבק הזה של קליטת העלייה. החפירה הראשונה היא של הסוכנות, משום מה, כשמגיע הענין לבטחון, יש לכולם יחס של דרך-ארץ ואין מוציאים שום כניסת לבנים החוצה. אני מתפלא פלא יסודי על המרחק בין הדיבור של כולנו, עם העתונות, ובין - כנראה - היחס האמתי ואיך אנחנו מתנהגים. אזי, אשכול רב עם ד. יוסף" ושאלות פטטיות: "איפה הכסף? אתה הבטחת". לכן אני מבקש שכל מה שנסכם היום, חובה על כולם לדאוג שזה יהיה, או שנדע שזה אחד בפה ואחד בלב.

הענין מדאיג, ואנו הולכים לקראת המיליון השל-שי, וכל אחד היה רוצה להגיע אליו במשך עשר השנים הבאות, וזה אומר לפחות 400 אלף יהודים חדשים. אזי אנחנו עם השותף, העם היהודי, ערוכים לעסק הזה לא בצורה מספיקה. אם יש מי שחושב בצורה לא אחראית, על ענין "השנור" - מליבנה עד "גיבורים" אחרים - אני רוצה לראות מי יקבל על

עצמו תפקיד זה בלי כסף. אנחנו עומדים עם העם היהודי ברגע זה בכזב לא טוב ביותר. שמענו עכשיו מאנשי המגבית, שהם שואלים אותנו אולי להיכנס ל"פייט" יותר גדול עם הקהילות, כי הם רואים שחלקה של ישראל אינו הולם את העסק. בעצם צריך היה העם היהודי לשאת על עצמו את החלק המכריע בעליה, וזה אומר הבאת האנשים, קבלתם, שיכונם. בעצם הסוכנות גם קיבלה על עצמה את ההתישבות החדשה. היה זמן שגם ענין החינוך היה כך. ובודאי עניני עבודה וחוסר עבודה וסיוע לנכים צריך להיות כך, אבל כל הצרות מביאים לנו, אבל כולנו צועקים שרוצים עליה. אנחנו מקבלים אותה ואני חייב להגיד פה, כי משנה לשנה העול מתגלגל כן החזית הראשונה לחזית השנייה.

השנה אנו משתתפים בתקציב בעשרות כיליוני לירות בהתישבות. עניני המים, מזמן כבר כמעט במלואם על הכשלה. שיכון - חלק הארי. השנה היו לנו 85 מיליון לירות בתקציב לשיכון, שיותר מ-90% מזה הם לשיכון עולים. בינתיים אנו צריכים להוציא את הכסף, כשאינן לסוכנות. אגלה סוד, שאתמול אמר לי החשב הכללי שיש עוד 18 מיליון ל"י שאנחנו תובעים מתקציבים קודמים מהסוכנות.

ד. יוסף: 8 מיליון כבר סודרו. אבל יש נכוונות לסדר את זה.

שר האוצר ל. אשכול: בינתיים יש לי אפשרות לא לעשות זאת? איננו הולכים לגמרי לקראת ימים קלים, ואני רוצה שתדעו זאת, כי חוץ מהעסק הזה - לו הסוכנות היתה מקבלת על עצמה זאת, אחר כך יש פיתוח, ליצור מקומות קליטה חדשים. הענינים לגמרי אינם פשוטים ולגמרי לא קלים. יש האומרים: העבירו להתישבות כמה מאות יחידות יותר. למי זה מופנה? לאותם עולים חדשים שהבאנו ואמרנו להם: יגיע פעם בית, ומשפחות הבהתישבות הן על פי רוב מרובות ילדים.

י. ספיר: האם משהו טוען נגד זה שיקימו בהתישבות לעולים?

שר האוצר ל. אשכול: הנה היה מאמר ב"מעריב", והיום ב"הארץ". אין פה איזה דבר שבנינו בכסף זה בדגניה או בנהלל או בכפר-יחזקאל או במרחביה. ואם עומדים כעת בתים ריקים, אני יכול בכל זאת להגיד לעולה: הנה בית. לפני שנתיים, כשהייתי מגיע לסידור התקציב הרגיל עוד הייתי טוען שלתקופת שנה לפחות צריכה הסוכנות לצייד במשהו. אני מביא פה את תעצומותי. אני חושב שחברי ועמתי ד. יוסף, ואתו הסוכנות כולה אומרים: הוא סידר עליה. הביא עליה, ונגמר. אגב, מה פירוש "סדרנו"? מה אני אריב? נשארנו 10 מיליון - אוציא 10 מיליון לשיכון.

י. ספיר: צריך להכין את העודף יחד.

שר האוצר ל. אשכול: אבל מחר, כשנופיע באסיפה, נגיד: אם אין לך כסף, אל תביא עולים חדשים. כשיושב שרגאי בוועדת התיאום, הוא עושה חשבון שהוא יכול להביא 50-70 אלף. ראש הממשלה אומר: רק 70 אלף? - 120 אלף! וכולם מתלהבים, ואני רוצה שיקום משהו ויגיד לי להביא 120 אלף אם רק אפשר. אם טוענים שיש כסף, אפשר לשבת ולבדוק את תקציב הפיתוח שלנו, קודם כל, שהוא ב-75% צמוד לחומר, ומלבד זאת אתה רוצה לפתח גם כן.

כך מצב הדברים, ואין שום ערך לאיזה שהוא תכנון וחלוקת תפקידים בינינו, כי הסוכנות מוכנה לקבל את כל התפקידים עליה; אבל אם אין לה כסף, היא אומרת: אין לי. לפי דעתי צריך לקבל את היהודי מהעיר או מהעיר ולהביא אותו לישראל, לחופה ולמעשים טובים. אזי לפחות אמרנו: תן אפשרות לשנה הראשונה. אבל זה אינו הולך, ואת הקליטה העירונית מזמן הסירונו מהסוכנות ואמרנו: את ההתישבות. מה אפשר לעשות כשהם אינם יכולים לענות? יש לי טענות לחברים בסוכנות? אינם יכולים. לדידי אפשר היה להסתפק באכסוטיבה של 5-8 אנשים ולא ב-18, אבל זה אינו עונה לבעיה שלנו. או, שמוציאים יהודים לחו"ל ללמד יהודים עברית. זה חשוב, אבל לו היו עוד כמה מיליוני לירות - זה ה"פלפל" של המרק.

אני רואה שאנחנו הולכים לקראת ימים לא קלים. העובדה שהיו פה משלחות של יהודי אמריקה - זה היה מקרה טוב, וצריך לקוות. וחברים, בכל זאת אל תהיינה להם טענות לד. יוסף או אלי, כי יכולתי לבוא ולומר: נחוצים 100 מיליון; תנו לי 100 מיליון ואז אני משחרר את היהודים בעולם. אבל יכול להיות שאחרי כמה חדשים זה לא ילך. לכן, שלא תהיינה טענות מדוע אמרנו בתקופה מסויימת סכום כזה, כי אינני רוצה לנקוב מספרים מפחידים ומבעיתים. המספרים הגרנדיוזיים לא תמיד יוצרים את הכסף. אינני אומר שיש "קבלנות", שאנחנו יכולים בסכום מסויים לגמור את הענין. נהרגל כולנו בכל זאת, שלא יהיה פינוק, כי איננו יכולים בדרך של פינוק לעשות הכל. זה לא ניתן.

ד. יוסף: זה רחוק מפינוק.

שר האוצר ל. אשכול: אני מסכים - תן כסף. הסוכנות צריכה לתת כסף לענין חוסר-עבודה בחדשים הראשונים, אבל אם היא אומרת שאין - אני מאמין לה. לו אפשר היה להוציא יותר מ-20 מיליון, אפשר שהייתי אומר יותר.

היו"ר י. גורי: לא ראיתי שיחה זו כהזדמנות לגולל שיחה רחבה על דרכי השיתוף בין הסוכנות ובין הממשלה. אם רוצים בירור כזה, צריך לקיימו במסגרת אחרת. פה יש בעיה דוחקת ובוועדת. צריך להכריז על מילווה, ושמענו שהדברים התישבו איך שהוא וועדת הכספים לא סיכמה משום שרצו להציג כמה שאלות ולקבל תשובות. אם רוצים לשאול שאלות - ניחא.

א. הרצפלד: יש צורך בבהירות-יתר בשאלה אחת. כשאנו מדברים על 20 מיליון. קראתי בעתון שחלוקת ה-20 מיליון היא מחצית להסעת העולים ומחצית לשיכון. אני מבין שזו המטרה וכך מכוונים הדברים משני הצדדים. בשבוע שעבר דברנו על השלמת הבניה ואמרנו שהיא זקוקה ל-20 מיליון ותוספת 4-5 אלפים יחידות חדשות צריכות 30 מיליון. רציתי לקבל הבהרה בפרק זה.

מ. חזני: הסכום של 10 מיליון, לדעת אנשי העליה והקליטה הראשונה, הוא מתחת למינימום הדרוש, וכבר עכשיו אומרים שגם במסדי העליה המשווערים זה לא יספיק, ועומדים על 12 וחצי מיליון. איך מתישבים הדברים?

א. בהיר: האם הסתדר ענין ביצוע תכנית הבנייה הקיימת והאם יש החלטה לגבי חו"ל, או מילווה בארץ לגבי התחלה של 4-5 אלפים יחידות?

א. כהן: בשנים האחרונות קבענו עקרון: "מן האניה אל השיכון", וזה דבר טוב מאד כל זמן שיוכל ללכת בד בבד עם לשכת העבודה. עכשיו אנו עושים אמיסיה לצרכי שיכון וקליטה ראשונה. זה אינו כולל תעסוקה. אני שואל אם נוכל לתאם בחדשים הבאים את השיכון והמפרעה ואת לשכת העבודה; כלומר, שאדם שנכנס לאיזור פיתוח לבית, יוכל גם לקבל כמה ימי עבודה בחודש על מנת שלא יהיה רעב. כי לא נוכל לעמוד במלוא סיפוק צרכי השיכון מבלי לדאוג לתעסוקה, כי המקומות יתרוקנו.

י. ספיר: דברת הרבה מאד על אחריות העם היהודי עד "חופה וקידושין". האינך חושב שאילו היינו עומדים על העקרון הזה, וזה היה נכנס למנטאליות של העם היהודי, היינו מקיימים מתח הרבה יותר גדול מאשר עכשיו, כשאומרים: יש מדינה.

היש מושג איך יסדרו את ענין 20 המיליון? כי אחת מהשתיים: אם זו אחת האמיסיות החופשיות, המושג הרגיל הוא שאנשים שיש להם כסף חפשי ורוצים לקנות - קונים. אם ההנחה היא שלא יתמלא מחוליתו הבור הזה, יש צורך למצוא משהו שונה, וזה אומר: שיטה, אם כן, מהי השיטה? לאור הסברת השיטה אפשר יהיה לשפוט גם על המשמעות המשקית שתהיה לשאיבה כזאת.

ש. רייזן: מדוע זה, לרגל הסיכויים לעליה הגדולה, הסכום הוא כה קטן? הרי לא תבוא כל שני וחמשי. צריך להגיד את הסכום היותר גדול, שבדאי יהיה קטן גם לאחר מכן. האם יש איזה מינימום שהציבור יתבקש לתת לענין זה, ומהו? מדוע לא יקטינו מחלקות אחרות בסוכנות, או יבטלו מחלקות אחרות ובלבד להעמיד את ההתישבות, שהיתה נזר פעולותיה והיטוד המוסרי של הסוכנות היהודית? לאן ישלחו את העולים? מדוע לא נפנה את הסיכונים לא להדרים אלא לאדמה פנויה באיזורי פיתוח, כולל איזורים הרריים טובים להכשרה?

ב. לונין: מה מבטיחה הסוכנות לעולים שצריכים להגיע מחו"ל? האם לא צריך להזהיר שם, שבאים לכאן לחיים קשים, ושלא יחכו להרבה ושלא תהיינה אכזבות?

שר האוצר ל. אשכול: לענין 12 וחצי ו-10 מיליון: הצעתי היתה ש-20 מיליון אלה וגם הנגבית שתהיה בחו"ל יתחלקו 1 מול 2 - שני חלקים לשיכון (כי דירה עולה 7000 לירות). אם אנו מביאים אנשים לבתים ולא אל מתחת לגשר - ישבו אתמול ארבעה חברי הסוכנות וטענו את שלהם, ואם אומרים שאין - אין. בכל אופן במידה שכולנו, גם הסוכנות צריכה לדעת ברורות שתהיינה מגביות נוספות שרכז הכובד שלהן הוא שיכון העולים. אם ה"לוזונג" הוא שיכון, צריך להשקיע כסף בשיכון. במצב דברים זה אינני חושב שאם מ-20 מיליון יקחו 10 לחדשים אלה - בפרופורציה אני חושב שזה המכסימום שאפשר לעשות.

אם זה מספיק. אני מוכן להגיד: לא מספיק. אינני יודע איך לקחת יותר מ-20 מיליון, וכולנו נסכים אם יקום מישהו ויגיד שצריך לקחת יותר. התחלתי לטעון לאגף השיכון, שאם נכון שמספחה היא 2,7 גלגלות, לא ייתכן שניתן להם בית של 7000 לירות. אזי או שתי משפחות בבית עם איזה התקנה, או רק חדר ומטבח. אינני רוצה שלכל יהודי יהיו אפילו שלשה חדרים? - אבל אינני רואה את האפשרות.

ההתישבות, שאתם עכשיו מתרעמים שבונים שם בתים - הכנסנו אנשים אלה לבלוקון של 22-18 ממ"ר עם שניים-שלושה ילדים. בודאי שליהודים באמריקה צריך לצעוק, כי אנחנו בעצמנו לא נוכל לשאת זאת, אבל בפנים אנחנו צריכים לראות כיצד לעשות בכסף זה את המכסימום שאפשר לעשות.

אגב, צריך לשבת ולתכנן על 25 מיליון, כי מטבע הדברים שיוצא יותר. ישבתי עם משרד העבודה ואמרתי: מה שאין לי לא אוכל לתת. ואת הכסף צריך מיד, ואם אני נותן מיד לירות יטענו נגדי בכנסת על מה שאני עושה, ולא צריך לעשות - ואני מודה שלא צריך לעשות. אבל אז לא ייתכן להביא עולים.

בהזדמנות פה, כשמגיעים לסיכום - אני מציע תיקון בהצעת הסיכום. איננו מחליטים עכשיו לבנות 4-5 אלפים בתים חדשים. מהתכניות שיש לנו צריך להחיש 4000 ולבנות חדשים שאינם בתכניותינו.

היו"ר י. גורני: נאמר לנו שהחשה מכוונת לכך, כדי שאפשר יהיה באפריל לקלוט, צריך להתחיל לבנות.

שר האוצר ל. אשכול: צריך להגיד "להחיש" אבל לא לנקוב מספרים. אני חושב את עצמי לחייב, בהתאם לתקציב הקודם שלנו. כמובן, אם הכל יהיה עלינו ועל החזקה, המצב גרוע. אבל נשארו לנו עוד ארבעה חדשים. אם באים בחודש האחרון, זה שייך בעצם לתקציב הבא, וכך יגלגלו. בודאי שמשד העבודה יצטרך לדאוג לתעסוקה ושנשים לא ירעבו. כמובן, לו יוכלנו לעסוק בשיכון-יתר, זה עוזר גם כאן, אבל זה סידור יותר מדי יקר. בכל זאת שני הדברים נחוצים.

א. בהיר: אבל יתחילו לבנות?

שר האוצר ל. אשכול:

אינני יודע. לפי שעה אתה ואני, עוד לא נתנו אף יום עבודה אחד בתמורה. אם תתחיל המגבית בארץ, הסוכנות חייבת למצוא דרך להסתדר. אם אנחנו מקבלים על עצמנו במשך החדשים הללו להוציא 10 מיליון לירות אלה שעוד לא נכנסו, זה המכסימום שאני רואה. אני מניח שאפשר בזה להסתדר עד סוף השנה. לשיכון חדש, לפי שעה אין לי תשובה.

לגבי הסעה, קליטה ראשונה וכו', נדכה לי שלקחו סכום שיכול להספיק.

לקיים מתח בחו"ל: - אם תשאל אותי - זה לא יעיל. יהודי מתרגש קצת ונותן קצת כסף, וחושב שבזה גמר את העסק. בעוד כמה שנים תתפוס אותו ותראה לו מעברות - עוד פעם יתרגש ויתן.

אשר לסכניקה, היא עוד לא לגמרי מסוכללת. צריך מיד לקיים מין מועצה או ועד ציבורי כללי. צריך יהיה לעמול עם ההסתדרות שגם היא תגיד את דברה לשכירים, ולשבת ולעשות הכלימה אין אפשר בדרך עממית זו לקבל 20-25 מיליון לי - כי תמיד יש איזה נפל. חשבתם שאולי נגיד לבעלי הכנסה של 225 לירות לחודש - פטורים; ונראה אם אנחנו זכאים להשתמש גם ברשימת המסים כדי לדעת את המספרים. תיארתי לעצמי שאולי נגיע בשכירים לשכר של עד שבוע ימים בהלוואה, ואני מנדה שזה איננו מעט.

פ. קלמר: ועצמאים?

שר האוצר ל. אשכול: יושב ונחשוב. כבר היו מגביות. נדכה לי שלא הייתי רוצה לבוא למישהו ולהגיד: תן רבנות, וילה שיש להם כסף, הייתי רוצה שילכו למילוה. מדוע אמרתי: גם מגבית וגם התנדבות? כי זה לגבי אדם שבכלל לא חשב ללכת ולהשקיע כסף בתעודה הזאת.

י. ספיר: האילו אמיסיות תהלכנה ברחוב באותה תקופה?

שר האוצר ל. אשכול: אמיסיות של תעשייה. יכולה להיות אמיסיה של חברת הנפט. זה מוכרח להיות לגמרי דבר אחר, ומסוים כך עמדתי שזה יהיה דוקא בפרסים ולא ב-6%. זה צריך להיות מקור אחר, ויכול להיות שנגזר למוסדות כמו בנקים: אתם צריכים לתת מיליון או 2 מיליון. נדמה לי שאפשר להשיג זאת. יכול להיות שנשב ויתברר שמהו איננו בדיוק כך. זה הבור וזאת החוליה.

א. בהיר: מי יקים את הועדה?

שר האוצר ל. אשכול: תהיה הוועדה והסוכנות היהודית היא המוציאה - תהיה הוועדה ותהיה הסוכנות. לפועל בענין זה, במובן החברותי הממשלה תהיה אחראית. לגמרי לשירותים, אם ביחד ואם מאחוריהם. נדמה לי שהציבור צריך לקבל זאת, שהסוכנות והממשלה רוצים להרים את הענין הזה.

בענין ההתישבות, אני רוצה להגיד לדיין: אנחנו חייבים להתישבות כ-300-400 מיליון. יש אפשרות להכניס עכשיו להתישבות 2000 משפחות, וזאת צריך לעשות. אם יש בתים ביישובים חקלאיים, הם צריכים ללכת, ואם לא יודע שתוד שנה יכולות להיות צרות בתקופת המעבר, בינתיים צורתיים צריכים לחלק יקלט. על התישבות חדשה נדבר כשנדון בתחציב בשנה הבאה.

תיקון שני שאני מציע בהצעת הסיכום של היו"ר, הוא בסעיף ג': "לקרן מיוחדת" או "לגיוס סכומים מתאימים", ולא לציון סכום.

ד. יוסף: שאלו מה הסוכנות מבטיחה לעולים. אני מודיע שבמשך 22 החדשים שאני עוסק בעניני קליטה, אין מבטיחים מאומה לעולה. מזהירים אותו - ויש הוראות חמורות בענין זה, ועולה שיגיד שהבטיחו לו ואין מקיימים, מסקר. הוא יודע מה קורה כאן

והוא יודע שיש אפשרות להשיג שיכון בתנאים מסויימים. לא נותנים להם שום הבטחות ומתארים תמונה אמיתית של המצב כאן, ולא יותר.

שאלו מדוע אין מפנים את העליה לאיזורי פיתוח. אנו עושים זאת כל הזמן ואינני מבין את השאלה. זה לא הולך כל כך כמו שאמרו רוצים, אבל עושים המכסימום שאנחנו יכולים בשטח זה.

שאלו מה יהיה המינימום. באופן תיאורטי המינימום יהיה גודל אגרת-החוב. יש מינימום, אבל כשנבוא מצדנו לסכם את דרכי הפעולה, בודאי נתבע מינימום מסויים. סוף סוף זה איננו ענין של חובה אלא של התנדבות, ואנחנו יכולים רק לפנות לאנשים ולבקש.

על גודל הסכום היה שיקול, ונאנו למסקנה שרצוי יותר להבטיח שמה שנבקש - נקבל במלואו, גם כלפי חו"ל וגם כלפי פנים. זמן לא רב אחרי זה הסוכנות צריכה לצאת ולבקש עוד 10 מיליון לירות לשיכון בלבד, ואיננו חושבים בשנה הבאה לא לעסוק בקליטה ובשיכון.

איך מתייחס המחסור עם הסכום שחשבנו כי נחוץ לצרכים אחרים? - כמו שמסתדרים כל הזמן. העולים יבואו ואז נשבור את הראש ונחפש דרכים בכל מיני דברים. זה אינו נוגע לענין.

לשאלת ח"כ דיין: - אל תתאר את התמונה של ההתישבות שהיא כל כך לא טובה בסוכנות. תקציב הסוכנות הוא 211 מיליון לירות. אם תנכה מזה 42 מיליון לתשלום חובות וסכומים שאין לנו שליטה עליהם ושאתה מוכרח לשלם על כרוך, אתה מגיע אולי ל-150 מיליון שאתה יכול לחלק. מזה הסוכנות הקציבה 80 מיליון לירות להתישבות. המחלקות שאתה מדבר עליהן, מחלקות חו"ל, בסך-הכל יש להן 12 מיליון ל"י והתנועה הציונית בכל זאת סבורה שהיא צריכה לעשות גם עבודה אחרת.

היו"ר י. גורי:
אני עומד להצביע את ההצעות. את הסעיפים ב' ו-ג בהצעת הסיכום שלי אקרא עכשיו בנוסח מתוקן, לאור הערותיו של שר האוצר. (קורא את הצעת-הסיכום שלו בתיחונים המתאימים בסעיפים ב', ג').

כן אפשר להוסיף פיסקה: „וכן להכין שיכון נוסף לחדשי החורף“.

ג. ספיר:
אני רוצה להציע הצעה, ואינני זכור לניסוח הסופי (קורא את הצעתו).

היו"ר י. גורי:
אינני שולל בירור כזה בוועדת הכספים, אבל אין זאת אומרת שבגלל זה אנו צריכים לדחות פתרון של ענין דחוף. המספר של כל ההצעה, שאנחנו רואים בעין טובה את ההצעה על 20 מיליון הל"י האלה. אצלך חסר העיקר בהצעתך. אתה מציע בירור, ואילו כאן מדובר על הכרזה על 20 מיליון ל"י. אתה מעמיד את הדברים בניגוד זה לזה.

י. ספיר:
הוספתי „את ביצוע המידי של תכנית השיכון המוצעת“. הפיסקה השניה נשארת כמו שהיא.

היו"ר י. גורי:
אבל מה בנוגע למילוה?

ס. חזני:
אני מציע בסעיף ד' של הצעת היו"ר, להוסיף אחרי הרישא: „בתקציב השנתי הקרוב, אגב דיון בבעיות העדיפויות בתקציבי המדינה“.

היו"ר י. גורי:
אינני יכול לתמוך בזה, כי אנחנו כבר מתחייבים על מדיניות מסויימת. להתחייב אפשר רק אחרי בירור. לפני שביררת אינך יכול להתחייב.

א. כהן:
אני רוצה להציע לשיקול נוסף את המחיקה שהוצעה כקודם ושנתקבלה. בציבור הייתה התנגדות לסכום של 50 מיליון, ומחיקת הסכום תעורר שאלות. אני מציע להישאר במסגרת של 50 מיליון ולהגיד שלגבי 20 מיליון מכריזים על אמיסיה.

שר האוצר ל. אשכול:

אמרתי: בזמן שנסדר לנו את המפתח צריך לדאוג לקצת יותר, כי מטבע הדברים יהיה נפיש אתה בזה זומר לעם היהודי שנחוצים לך רק 30 מיליון, שזה 15-16 מיליון דולר. אינני יודע אם כדאי לך לומר את הדבר הזה. זה איננו נחוץ.

א. בהיר:

ביחס לארץ צריך להגיד: 20-25 מיליון.

שר האוצר ל. אשכול:

הסוכנות אמרה 20. אנחנו רוצים לקבל 20.

היו"ר י. גורי:

אני מוכן לקבל את הצעת התוספת של ח"כ חזני: "אגב דיון בקביעת עדיפויות

בת קציבי המדינה".

ה צ ב ע ו ת

- 1 - בעד הצעת ח"כ י. ספיר
- 10 - בעד הצעת ח"כ י. גורי בתיקון שהוצע ע"י ח"כ מ. חזני
- - נגד הצעת ח"כ י. גורי

נתקבלה הצעת הסיכום של ח"כ י. גורי בתיקון שהציע ח"כ מ. חזני

(3) השתתפות הממשלה בתקציבי האוניברסיטה העברית, הטכניון ואוניברסיטה בר-אילן

היו"ר י. גורי:

העליתי הצעה, לכתוב מכתב לראש הממשלה, לשר האוצר ולשר החינוך והתרבות בענין הקמת מכשיר מיוחד לטיפול בתקציבי מוסדות החינוך הגבוה. החברים בקשו לא לשלח לפי שעה מכתב ולקיים בירור.

גרעון האוניברסיטה - יחד עם זה שעלול להיווצר השנה - עלול להגיע ל-7 מיליון ב-1.4.59 מלבד המיליון הנוסף של תוספת שכר לכל הסגל האקדמי בעקבות התוספות שניתנו לסגל זה בארץ. הממשלה נדרשת לכסות 2 מיליון ל"י וחסר סכום של כ-800 אלף ל"י. מצאתי לנכון, לצורך בירור זה, להעלות תמונה כוללת מאז קום המדינה, כיצד נצטבר גרעון זה של האוניברסיטה, ויש לפני חומר רשמי בנדון.

מ-1949 תקציב ההכנסות הרגיל הסתכם

עד 1.4.59 ב-44,194,000 ל"י, וההוצאות ב-51,224,000 ל"י. אבל פה

השתתפות הממשלה מחושבת לא לפי התביעה הנוספת אלא לפי מה שהוכנס בתקציב

כמובן שאם ייענו לתביעות, הסכום יגדל. ב-1958/59 הממשלה תשתתף

בתקציב האוניברסיטה ב-5,280,000 ל"י ואילו האוניברסיטה תובעת

עוד 2,800,000 ל"י. זה המצב. אם אני מחלק את כל הסכום של 44 מיליון

לפי מקורות ההכנסה - הממשלה, לפי התקציב הקיים תשתתף בסכום של

קרוב ל-20 מיליון ל"י במשך כל השנים, הסוכנות ב-4 1/4 מיליון, שכר-

לימוד 4 1/2 מיליון, שונים - כ-2 מיליון. זה כולל סך 13 1/2 מיליון ל"י

של מטבע חוץ, ויש לי גם השערים בהמרה ממט.

הטכניון - הסיכום הוא 29 מיליון הכנסות

ו-32 1/2 מיליון הוצאות, ופה יהיה גרעון של כ-4 מיליון ל"י.

פנו אלינו בכמה מכתבים, ובשיחות שהיו

לי אמרתי מה תפקידה של ועדת הכספים בענין זה. יש לה אמנם סמכות די

רחבה כשהיא מביאה לקריאה שניה ושלישית תקציב והיא יכולה להוסיף ולגרוע

בדרך כלל היא אינה עושה זאת, ועמדת רוב הועדה מתישבת עם דעת הממשלה.

פירוש הדבר שהכתובת הראשונה היא הממשלה בעיקר, וביחוד באמצע השנה.

התמונה היא כזאת, שאם הממשלה לא תיחלץ לעזרתם, הגרעון הצבור של האוניברסיטה לראשית שנת תקציב זו הוא $4\frac{1}{2}$ מיליון ל"י ובאפק נראה גרעון נוסף של 4 מיליון ל"י.

לפני שנה וחצי כתבתי מכתב לראש הממשלה, לשר האוצר ולשר החינוך ואמרתי שצורת הטיפול בענין זה היא לא נורמלית, וששרד החינוך והתרבות משמש רק אכסניה טכנית לאכסון התקציב הזה. הוצע להקים מעין טריאומבירט של שלשת הכשרדים, וכתובת זו תברר את התקציבים של מוסדות החינוך הגבוה ותגיש אותם לממשלה, כמובן תחת ראשית האוצר. עד היום הענין הזה לא קם, ואנחנו כבר התרגלנו שכדי שנה אנו יודעים מראש שיחסרו כספים ובאמצע השנה באות תביעות נוספות. זה מצב בלתי נורמלי.

שר האוצר ל. אשכול: אם אתם יכולים להודיע לכל מוסד, שהתקציב זה דבר אחד והוא - דבר שני, והוא חי לו על פי מה שהוא רוצה ומוציא יותר.

היו"ר י. גורי: אזי תבדקו את התקציב שלו.

שר האוצר ל. אשכול: בדקנו.

היו"ר י. גורי: הם טוענים שהטילו עליהם תפקידים נוספים מטעם הממשלה.

שר האוצר ל. אשכול: אני מסכים לעצם הענין ודברתי כמה פעמים עם שר החינוך והתרבות ואמרתי לו שהוא צריך להיות ה"אבא" שלהם. ד"ר ארנון חי עם שלשת המוסדות האלה ימים ולילות בסידור התקציב. דורי בא ואומר: אשמתי, חטאתי והוצאתי יותר ממה שהיה בתקציב. אז אני מוכן לעזור. לא יעלה על הדעת שפה שבת ופה שבת ואני נוסע עם העגלה באמצע. מוסיפים שכר ומשכורת על כל הצדדים. צריך להתחיל משכר-הלימוד, וזאת צריכה הועדה להגיד.

היו"ר י. גורי: נגיד זאת.

שר האוצר ל. אשכול: אם במקום 240 לירות או מרים 400 - שובתים. בבת אחת לא תפתור בעית 8 מיליון ל"י.

היו"ר י. גורי: ענין תוספת שכר-לימוד יכול לתת לשני המוסדות 600-700 אלף לירות.

שר האוצר ל. אשכול: תלוי כמה תוסיף. כשנשב בעוד כמה חדשים על התקציב יגידו: צריך פעם אחת להכניס אותם למסגרת, ושלא יתחייבון להוציא יותר. נשאר להם חוב כזה וכזה - הבה נסדר זאת במשך כמה שנים ונוסיף כל שנה איזה סכום בתקציב. בבקשה, אפילו עכשיו יהיה תקציב המילואים על השולחן, ואם אתם רוצים להוסיף 2-3 מיליון לירות - בבקשה תוסיפו הכנסות והוצאות. איבנו יכולים לתת חינוך גבוה חינם. צריך להבין שתוספת הוצאות בארץ איננה עוברת חינם.

מ. חזני: יש בידי יו"ר הועדה ושר האוצר ככתב נוסף מאוניברסיטה בר-אילן, ואבקש

להביאו לידיעת הועדה.

היו"ר י. גורי: קורא מכתב האוניברסיטה בר-אילן, הכולל בקשה להשתתפות מתאימה של הממשלה

בתקציבה, כמפורט במכתב).

(4) חוק לעידוד החסכון (ערבות למילות והנחות
ממס הכנסה), תשט"ז-1956 - פטור כמס הכנסה -
אג"ח של החברה להשקעות של בנק לאומי לישראל בע"מ

היו"ר י. גורי: (קורא מכתב שר האוצר מהיום בנדון).

י. ספיר: הצעתי היא: (1) לאור העובדה שועדת
הכספים בזמנו קבלה לתשומת לבה את
ההצעה הזאת, של אמיסיה בארץ של $2\frac{1}{2}$ מיליון עד 3 מיליון ל"י
לעיריית חיפה בשביל הרכבת התחתית - לאור עובדה זו הועדה מאשרת את
האמיסיה הזאת ואת התנאים הקשורים בה;

(2) הועדה מאשרת אך ורק את הסכום
המיועד לעיריית חיפה. כל סכום אחר שמיועד לעירייה אחרת צריך להיכלל
בתוך ה"פול" של האמיסיות של העיריות;

(3) גם אמיסיה זו של $2\frac{1}{2}$ -3 מיליון
ל"י בחיפה צריכה להיות מובאת בחשבון כשייעשה המשך של אמיסיות
לעיריות בארץ.

ב. לוין: כמובן אתמוך, אם תבוא עירייה ותבקש
אמיסיה. לדעתי הניסוח של $2\frac{1}{2}$
מיליון או יותר, ומה שישאר לעיריית ירושלים, הוא בלתי-אפשרי.
הייתי מגביל: $2\frac{1}{2}$ מיליון לחיפה וחצי מיליון לירושלים.

מ. חזני: לאחר שברור כיום שהרכבת התחתית בחיפה
תהיה מופעלת בשבת, אני אצביע כמובן
נגד האמיסיה המיועדת לחיפה.

בקשתי להפריד בהצבעה בין חיפה וירושלים.
אם זה ייעשה, נימנע מהצבעה לגבי ירושלים, ונימנע מהצבעה כל עוד לא
יודיעו על תיקון ההפלות במכנים לחיבור הדתי בירושלים.

היו"ר י. גורי: זה רק הסבר לאיזה צורך יוצאו הכספים.
החלוקה המדויקת עוד תבוא. אנו מחליטים
כרגע אם להסכים לצו פטור ממס הכנסה או לא.

י. ספיר: אני שולל את השיטה, שבכל פעם תופיע
איזו עירייה ותקבל חלק מאמיסיה. יש
אמיסיות לעיריות.

היו"ר י. גורי: ועדת הכספים מאשרת את צו הפטור כתוך
ידיעה ברורה שמתוך 3 המיליונים האלה
שעליהן מוטב הצו הזה, לא פחות מ- $2\frac{1}{2}$ מיליון מיועדים לרכבת התחתית,
ואולי גם יותר, ושחלק שעדיין איננו מוגדר (מלירה עד חצי מיליון)
מיועד לעיריית ירושלים. כשועדת הכספים מצביעה על הפטור כן, היא יודעת
מה לפנייה. אנחנו יודעים שחיפה תקבל אולי גם את כל 3 המיליונים,
אבל אם היא לא תקבל את כל 3 המיליונים, עיריית ירושלים תקבל את ההפרש.

ב. לוין: אנחנו רוצים לאשר לירושלים חצי מיליון,
ואם חיפה תקבל 3 מיליון ירושלים לא
תקבל מאומה.

היו"ר י. גורי: אתמול היה נוכח מר זגגי ואמר שהדבר
עוד אינו ברור ויבוא מכתב נוסף. המכתב
הנוסף שבידינו אומר שזה כרגע עוד נתון בשיקול דעת ובמו"ם ויכול להיות
שזה יהיה כמו במכתב הקודם, ויכול להיות שהחלוקה תהיה אחרת. אף על
פי כן אני מציע לא לעכב את ההצבעה, כי אנו יודעים, ואת הפטור מכל
מקום איננו רוצים לעכב, אלא שאנחנו יכולים להוסיף, שועדת הכספים
מביטה בעין טובה שזה יחולק לפי הנוסח של המכתב הראשון.

י. ספיר:

הצעתי היא, שכל עודף של סכום שאינו מיועד לעיריית חיפה צריך להיכנס ל"פול".

מ. חזני:

אם היו"ר מוכן להעמיד את הענין להצבעה בצורה כזאת: מצביעים על האמיסיה והיא יכול לעמוד כרשות הרשויות המקומיות כולן. לאמור, אם היו"ר יאמר שמצביעים על אמיסיה זו תוך התעלמות מהסבר שר האוצר על יעוד הכספים, אז נצביע בעד.

היו"ר י. גורי:

אתה מעביר לפסים אחרים ומדבר על אמיסיה שמיועדת לכל הצרכים. אי-אפשר להתעלם מהעובדה ש-2¹/₂ מיליון ל"י מיועדים לרכבת התחתית.

ה צ ב ע ה

בעד אישור הצו - 5
נגד - 2

הצו אושר

היו"ר י. גורי:

במכתב המודיע על אישור הפטור נודיע לשר האוצר: במכתבכם הראשון כתבתם מה שכתבתם על 2¹/₂ מיליון ו-1/2 מיליון. ועדת הכספים מצידה היא רואה בעין טובה את החלוקה הזאת. אחר כך הם יבואו בהצעות ונוכל להתווכח אתם.

כלומר, ההצעה היא שועדת הכספים רשמה לפני תוכן המכתב הקודם של חלוקת 3 המיליונים ל-2¹/₂ ו-1/2 מיליון. קבלנו מכתב נוסף שמעמיד את הענין עוד בסימן שאלה, ואנחנו מניחים שתבוא הצעה מוגדרת, שעה שאנחנו מודיעים שועדת הכספים בהצבעה על הפטור הזה ראתה בעין יפה את החלוקה שנקבעה במכתב הקודם.

י. ספיר:

הצעתי היא בדיוק אתו מכתב, אבל "בעין יפה" שחצי מיליון זה יהיה מיועד לשלטון המקומי ולרשויות המקומיות.

מ. חזני:

הצעתי, שהעודף מ-3 המיליון יהיה מיועד לרשויות המקומיות שקופחו בחלוקה קודמת.

ה צ ב ע ו ת

הצעת ח"כ ספיר - לא נתקבלה
הצעת ח"כ חזני - לא נתקבלה
הצעת ח"כ גורי - נתקבלה

י. ספיר:

ושגם הסכום שיימסר לעיריית חיפה יובא בחשבון באמיסיות הבאות של השלטון המקומי.

ה צ ב ע ה

הצעת ח"כ ספיר - לא נתקבלה